

RAJECKIE CIEPLICE

(RAJECKÉ TEPLICE)

To niewielkie uzdrowisko jest jednym z najpiękniej położonych w Słowacji. Wysoko ponad parkiem zdrojowym i kąpieliskiem wznoszą się strome zbocza i skały gór Strażowskich. Pełna zieleni dzielnica uzdrowskowa dzięki temu położeniu zyskuje dodatkową, efektowną oprawę. Możemy zatem mocząc zmęczone ciało w basenach, cieszyć oczy pięknymi widokami. Gdy już kąpiele i widoki się nam znudzą – pozostaje tylko ruszyć na wycieczki i spacerować po okolicy – zaledwie kilkanaście kilometrów dzieli nas od Żyliny, jeszcze mniej od Rajca. A gór do wędrówek mamy tu do dyspozycji aż nadto.

Kąpielisko termalne

Zarząd kąpieliska: Slovenské liečebné kúpele a.s., ul. Osloboditeľov 131/4, 013 13 Rajecké Teplice, tel.: (0-41) 5494256, 5494257, tel. komórowy: (905) 861384; e-mail: spa@spa.sk, http://www.spa.sk

Godzina pływania w Wodnym Świecie kosztuje 350 Sk, wizyta w Świecie Saun 700 Sk/godz. Otwarte pn.–pt. 13.00–22.00, sb. 11.30–22.00, nd. 9.30–22.00.

Z siedmiu źródeł użytkuje się pięć. Wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe cieplice (32–37°C) stosowane są do łagodzenia zapalnych tudzież przewlekłych chorób układu ruchowego. Fachową pomoc uzyskają także cierpiący na choroby neurologiczne, pozagruźlicze choroby dróg oddechowych i choroby zawodowe. Jako metody lecznicze stosowana jest

m.in. elektroterapia, oksigenoterapia, termoterapia, okłady parafinowe i torfowe oraz akupunktura. Otwarte przez wojną **kąpielisko Laura** znajduje się przy szosie na Żylinę. Woda w basenie pływackim i dziecięcym ma 25–28°C. Do dyspozycji gości jest restauracja z tarasem, plaża, jak i miejsca do zabaw sportowych.

Kąpielisko, choć tylko z dwoma basenami, jest atrakcyjne dzięki położeniu, a także dzięki dużym terenom zielonym, gdzie można w spokoju wypocząć. Jednak by spędzać tu całe dni to trochę za mało – do tego lepiej nadaje się wielki kompleks Veronika w niedalekim Rajcu. Na miejscu mamy także do dyspozycji drugie, nowoczesne **kąpielisko Afrodyta** – jednak jego wadą jest bardzo wygórowana cena biletów, wielu też na pewno zniechęci dość kiczowaty wystrój. Nie zmienia to jednak faktu, że nawet w chłodne dni w tutejszych krytych basenach można się pływać w niemal tropikalnej atmosferze.

W Afrodycie są dwa duże baseny o nieregularnych kształtach – pływacki i relaksacyjny oraz dwa małe baseniki z kąpielami wirowymi (woda 31 i 38°C) – to tzw. Wodny Świat. Druga część to tzw. Świat Saun, gdzie jest tepidarium (37°C), sauna arabska eukaliptusowa (45°C), solna parowa (45°C), ziołowa parowo-inhalacyjna (47–55°C) i tradycyjna fińska. Są tu także hydromasaże i kąpiele perełkowe, whirlpool, bicz wodny oraz centrum fitness.

Dojazd, połączenia, orientacja

Rajeckie Cieplice są oddalone o zaledwie 15 km od Żyliny. Prowadzi tu szosa nr 64 z Żyliny do Prievidzy. Kursuje nią sporo autobusów, które zatrzymują się na głównym placu miejscowości, Nám. SNP. Kursują tędy także małe pociągi osobowe na linii Rajec – Żylina, niewielka stacja kolejowa jest nad rzeką, skądziemy do niej idąc z placu SNP w ul. Rajecka cesta i skręcając za małym kościółkiem neogotyckim w prawo, w dół nad rzekę.

Z Rajeckich Cieplic kursuje mnóstwo autobusów do Żyliny oraz do Rajca, poza tym możemy jechać m.in. do: Bańskiej Bystrzycy (codziennie), Bojníc (do 3 dniennie), Bratislawy (w niedziele), Čadcy (codziennie), Čičmanów (4 w dni powszednie, 3 w weekendy), Fačkova (5 pn.–pt.), Komárna (codziennie), Kuneradu (kilkanaście autobusów w dni powszednie, znacznie mniej w weekendy), Nitry (3 kursy dziennie), Nowych Zamków (codziennie), Prievidzy (do 3 dniennie), Rajeckiej Lesnej (codziennie). Mamy też do dyspozycji codzienne autobusy do Ostrawy.

Orientacja w miasteczku jest bardzo prosta. Z głównego placu SNP w kierunku Rajca prowadzi Rajecka cesta, wzdłuż rzeki i parku poniżej hotelu Wielka Fatra do kąpieliska Laura prowadzi ul. Osvoboditeľov. Przeznacza od Osvoboditeľov, równoległa do placu SNP to ul. Sulovského. Drugie wejście na kąpielisko Laura jest od strony północnej, bezpośrednio z szosy.

Noclegi

Za pośrednictwem zarządu uzdrowiska – **Slovenské liečebné kúpele Rajecké Teplice**, a.s., tel.: (0-41) 5494256, 5494257, faks: 5493674, e-mail: spa@spa.sk, <http://www.spa.sk>, możemy zarezerwować miejsce w sanatoriach i domach wypoczynkowych o bardzo różnym standardzie, od luksusowego hotelu 4-gwiazdkowego Afrodite po pokoje klasy turystycznej (tylko umywalka) w starym, wielkim domu wypoczynkowym LD Baník; można także rezerwować miejsca w zameczku Kunerad w górach o kilka kilometrów od Rajeckich Cieplic – wbrew pozorom to miejsce o całkiem umiarkowanych cenach. Rozpiętość cenowa jest zatem ogromna: zwykły pobyt może kosztować od 480 Sk/os. do 2070 Sk/os. Dopłata za pobyt wypoczynkowy – z wybranymi zabiegami – wynosi nawet 600 Sk, za pobyt leczniczy zapłacimy 730–950 Sk. W poszukiwaniu kwatery pośredniczy znajdujące się na pl. SNP 1 **biuro Zenit**, tel.: (0-41) 5494057, e-mail: zenit@nextra.sk; <http://www.zenit-ck.sk>, czynne: pn.–pt. 8.00–12.00, 12.30–18.00, sb.–nd. 10.00–17.00. Druga

agencja pośrednicząca w wynajmie kwatery mieści się w małej budce na ul. Osvoboditeľov – **agencja turystyczna Rajecka Pohoda**, tel.: (0-41) 5494366, 5494368, e-mail: infocentrum@rajeckapohoda.sk; <http://www.rajeckapohoda.sk>, otwarta w sezonie 9.30–21.00, poza 8.00–18.00. Możemy też próbować poszukać kwatery na własną rękę – niemal każdy dom ma wyswieszczoną „apartament”, „privat”, „ubytovna”, „penzion”.

Kemping ATC Slnecné skaly **A** jest położony w fantastycznym miejscu pod skałami wapiennymi, na wąskiej polanie wzdłuż rzeki Rajčanki, ok. 3 km od Rajeckich Cieplic. Za osobę dorosłą trzeba zapłacić 60 Sk, dzieci 40 Sk, namiot 60 Sk, samochód 80 Sk. Warunki na kempingu nie są najlepsze – kontenerowe toalety i prysznic nie grzeszą czystością.

Pensjonat Sevak **B**, ul. 1. maja 14, ma 60 miejsc w pokojach 2-osobowych (610–750 Sk/pokój) z łazienkami (TV w droższych). Tel.: (0-41) 5493985.

Hotel Talisman **B C D E**, ul. R. Súľovského 5, to przyjemna willa trochę powyżej ulicy ze starannie wyremontowanymi kameralnymi pokojkami – jasne wnętrza i czystuśkie łazienki. Pokój 1-osobowy – 620 Sk, 2-osobowy – 1040 Sk, 3-osobowy – 1360 Sk, 4-osobowy kosztuje 1680 Sk, apartament 2-3-osobowy – 2520 Sk. Można zamówić śniadanie za 80 Sk, 2 posiłki za 230 Sk i pełne wyżywienie w cenie 350 Sk. Tel./faks: (0-41) 5493294.

Pensjonat Vila Bristol **C**, ul. Školska 16, z ciekawą kawiarnią na parterze, oferuje miejsca w schludnych pokojach z nowymi, prawie sterylnymi łazienkami i TV. Pokoje 2-osobowe z możliwością dostawki; cena za pokój od 1100 Sk. Tel./faks: (0-41) 5623266, e-mail: gastromp@gastromp.sk; <http://www.gastromp.sk>.

Wyżywienie, gastronomia, informator

Duże potrawy są przy pl. SNP, po jego wschodniej stronie, w pawilonie z tarasem restauracji **Alan** – taniego lokalu, z powietrzem ciężkim od piwnego odoru, dymu papierosowego i spojrzeń miejscowych pijacków oraz wyprazonym syrem za 50 Sk. Podają tu także inne niezbyt wyszukane potrawy w bardzo umiarkowanych cenach.

Dobra restauracja działa w hotelu Wielka Fatra, jest jednak dość droga – za obiad zapłacić trzeba przynajmniej 300 Sk. Inna droga, lecz znakomita restauracja znajduje się na małej wyspce stawu parku zdrojowego – to **Rybárska Bašta**, mieszcząca się w no-

woczesnym, przeszklonym pawilonie z namiotowym dachem. Jest również kilka stolików pod drzewami na tarasie. To drogie miejsce, ale wyborne potrawy rybne warte są swej ceny: możemy zjeść np. łososia w sosie cytrynowym za 200 Sk, danie z krabów za 250 Sk i popić dobrym markowym winem.

Na ul. Sulovskeho jest niewielka, miła pizzeria **San Marco** z tarasem i salą z kominkiem, gdzie duże pizze (do 500 gramów!) można zjeść już od 80 Sk. Jest także trochę innych prostych potraw, np. nieśmiertelny wyprażany syr w różnych wersjach od 65 Sk.

Kawałek dalej na ul. Sulovskeho, w budynku hotelu Talisman działa stylowa winiarnia z wystrojem mającym przypominać wnętrze dworku myśliwskiego z początku ubiegłego wieku.

Na placu SNP, zaraz przed przychodnią, jest mała budka z kantorem. Bankomat znajdziemy w budynku hotelu Wielka Fatra – w recepcji można wymienić waluty. Również biuro Rajecka Pohoda prowadzi wymianę walut. Obok kąpieliska można na bardzo starannie utrzymanych kortach ceglanych przy ul. Osvoboditeľov zagrać w tenisa – otwarte 7.00–21.00, 130 Sk/godz., jest tu wypożyczalnia rowerów górskich – 1 godzina 150 Sk, 3 dni – 990 Sk. Także na placu SNP znajdziemy pocztę – u wylotu odchodzącej z placu na południe ulicy Školskiej. Na rogu Rajeckiej cesty i pl. SNP, w nowoczesnym budynku mieści się przychodnia lekarska z apteką. A zaraz za apteką, na Rajeckiej jest mały sklep fotograficzny.

Okolice

Osiłaniający od północy Rajeckie Cieplice malowniczy **MASYW SKALKY** to wymarzony teren do spacerów lub krótkich wycieczek. Do dyspozycji liczne znakowane ścieżki spacerowe, część z nich – jako ścieżki dydaktyczne (*náučný chodník*), niestety z objaśnieniami wyłącznie po słowacku. Możemy więc spróbować dostać się na szczyt skał, wznoszącej się dumnie ponad kąpieliskiem Laura lub powędrować ku leżącym kilka kilometrów na wschód ponad szosą do Żyliny Słonecznym skałom (Slnečné skaly) – wysokie

skalne iglice, baszty i ściany wznoszą się wśród lasu sosnowego, wyżej przechodzącego w bukowy.

W niewielkiej odległości od Rajeckich Cieplic jest szansa zobaczyć jedno z najpiękniejszych w Słowacji ruin **ZAMKU LIETAVA**. Zbudowany na wyniosłym skalnym grzebieniu zamek istniał jako jedna z największych twierdz średniowiecznych w kraju, uchodził też długo za niemożliwy do zdobycia. Był ośrodkiem wielkich dóbr ziemskich, zwanych „państwem lietawskim”. Najdłużej właścicielami zamku byli Thurzonowie. Im to zamek zawdzięcza zachowaną we fragmentach renesansową attykę – efekt wielkiej przebudowy z 1556 r. Wkrótce jednak zamek opustoszał, a po śmierci ostatniego przedstawiciela rodu w 1770 r. popadł w ruinę. Wznosi się na szczycie grzbietu między wsiami Lietava a Lietavská Svinná.

Z Rajeckich Cieplic można też pojechać do **ŽYLINY** (Žilina), by pospacerować po niewielkim starym mieście lub zamku budatyńskim czy odwiedzić muzeum regionalne, słynne dzięki kolekcji wyrobów druciarskich. Stare miasto skupia się wokół całkiem sporego rynku, zwanego obecnie placem Mariackim (Mariánske nám.). Jak w wielu miastach, także i tu część placu zajmuje niewielki skwer, gdzie wśród drzew stoi na kamiennej kolumnie piękna barokowa **figura Matki Boskiej**, wzniesiona w 1738 r. Zaraz obok zobaczymy nowoczesną, stożkową piramidę kamienną – to **fon-**

tanna, postawiona przed kilku laty z okazji renowacji płyty rynku. W zachodniej pierzei placu wznosi się barokowy **kościół św. Pawła**, należący niegdyś do jezuitów, którzy zaraz obok mieli swój klasztor. Świątynia powstała w XVIII w. Ma rzadko spotykane w kościołach rozwiązanie, bowiem podcienia arkadowe obiegające rynek nie zostały przerwane fasadą kościoła, lecz mają na jej parterze swoją kontynuację. W południowo-wschodnim narożniku placu wyróżnia się bryła **ratusza** – jego obecny wygląd to efekt przebudowy w 1890 r. Na fasadzie umieszczono kurant dzwonowy, grający o pełnych godzinach. Na ul. Farskiej natrafimy na parafialny **kościół św. Trójcy**. Budowla powstała ok. 1400 r. na miejscu, gdzie wcześniej stał żyliński zamek. Wielokrotne przebudowy i odbudowy po pożarach zatępiły jego gotyckie cechy oraz pozbawiły wnętrze pierwotnego wyposażenia. Obok kościoła wznosi się 46-metrowa **wieża Buriána** – jeden z symboli miasta. Masywna, czworoboczna kamienna wieża, zbudowana w 1. poł. XVI w., pełniła także funkcje militarne jako ważny element fortyfikacji miejskich. Poniżej wieży i kościoła, wzniesionych na wysokiej skarpie, rozciąga się plac Andreja Hlinki, będący prawdziwym centrum miasta. Tu, obok neoklasycyistycznego **teatru**, ma swą siedzibę **Galeria Powaža**, gdzie można obejrzeć stałą ekspozycję sztuki słowackiej z 1. poł. XX w. W XVIII stulecia

w obrębie starego miasta brakowało już miejsca na wznoszenie nowych obiektów – świadectwem tego jest postawiony wówczas, już poza murami miejskimi, **kościół św. Barbary** z klasztorem Franciszkanów przy ul. Hurbanovej. Kościół zbudowany po 1731 r. zachował niemal kompletne, późnobarokowe wyposażenie wnętrza. O zamożności rozwijającego się z końcem XIX w. miasta świadczyć może piękny secesyjny **pałac Rozenfelda**, wzniesiony niedaleko kościoła franciszkanów w początkach ubiegłego stulecia. W pobliżu na rogu ul. Legionárskiej stoi **synagoga** – powstała w 1928 r. wg projektu znanego berlińskiego architekta Petera Behrensa, zaś jej nowoczesna na ówczesne czasy architektura bardziej kojarzy się z kinem lub halą sportową niż ze świątynią.

By zwiedzić pozostałe zabytki Żyliny, musimy opuścić centrum miasta. W dzielnicy Budatín, położonej na drugim brzegu Wagu, niegdyś będącej osobnym miasteczkiem, w ładnym, choć zapuszczonym parku u zbiegu rzek Wagu i Kysuca stoi okazały **zamek**. Postawiono go w strategicznym miejscu w XIII w. Masywna wieża górująca ponad całym założeniem to właśnie pamiątka po pierwszej, romańskiej twierdzy. W kolejnych wiekach zamek rozbudowywano, a w dobie renesansu postawiono nowy pałac z kameralnym dziedzińcem arkadowym od południa. Z kolei w XVIII w. powstał w miejscu murów od północnej strony zamku barokowy pawilon z bramą

przejazdową. Zapuszczone wnętrza zamkowe mieszczą **Muzeum Poważa** (Považské múzeum). Prócz typowych dla muzeów regionalnych kolekcji znajdziemy tu unikatową kolekcję dokumentującą dzieje druciarstwa – rzemiosła, które od XVIII stulecia rozwijało się na Słowacji, zwłaszcza na Górnym Poważu. Ta niezwykle, wręcz pasjonująca sztuka zaczęła upadać po I wojnie światowej i dziś jest już niemal zapomniana.

TURCZAŃSKIE CIEPLICE

(TURČIANSKE TEPLICE)

Uzdrowisko położone jest w południowej części rozległej, pagórkowatej Kotliny Turczańskiej (Turčianska kotlina), otoczonej ze wszystkich stron górami. Niestety kąpieliska nie są ulokowane w tak fantastycznej scenerii jak ich odpowiedniki w Rajeckich Cieplicach czy Bojnicach. Nie jest to też miejsce, gdzie można przyjechać tylko w celach „kąpielowych” – chyba, że na dłuższą kurację do któregoś z sanatoriów. By pobyt w Turczańskich Cieplicach nie był nudny – trzeba go sobie urozmaicić wycieczkami po okolicach miasteczka. Po trudach wędrówek wypocząć można w tutejszych skromnych basenach.

Kąpielisko mineralne i uzdrowisko

Zarząd uzdrowiska: Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, ul. SNP 519, tel.: (0-43) 4913301, faks: 4913393, 4912943, e-mail: marketing@therme.sk, <http://www.turcslk.sk>.

Kąpielisko V Parku czynne jest latem wt.–nd. 10.00–18.30, wt., cz., sb. wieczorne kąpanie 19.00–21.00. Wejście kosztuje dorosłych 50 Sk, a dzieci do 15 lat 30 Sk, po 16.00 odpowiednio 40 i 20 Sk. By bilet uprawniał do kilkakrotnego wchodzenia w danym dniu na teren kąpieliska, trzeba dopłacić jeszcze 5 Sk. Kąpielisko Veska czynne jest także tylko latem codziennie 9.00–19.00, dorośli płać 40 Sk, dzieci do 15 lat 25 Sk, po 16.00 jest taniej.

W Turczańskich Cieplicach do dyspozycji mamy dwa niewielkie kąpieliska. Żal, że nie połączone w jeden kompleks. Niestety, nawet bilety wstępu na baseny są osobno płatne.

Kąpielisko V Parku, znajdujące się w parku zdrojowym, prócz niewielkiego basenu (25x11 m, 80–170 cm), ma tylko niewielki bufet. Z kolei **kąpielisko Veska**, zlokalizowane przy ul. Hajskej, ma jeden duży basen 50x25 m, 50–180 cm, boisko do siatkówki, można zagrać w tenisa stołowego lub minigolfa (40 Sk/godz.). W bu kąpieliskach woda w basenach ma 26°C.

W uzdrowisku leczone są choroby układu ruchu, głównie stany po zapaleniach stawów i deformacje pourazowe, a ponadto choroby kobiece, układu trawiennego, nerek i dróg moczowych. Stosuje się elektroterapię, masaże podwodne, gimnastykę. Miejscowe wody siarcznowo-wapniowo-magnezowe zawdzięczają swoje lecznicze właściwości skałom warstw trachitowych (pochodzenia magmowego), przez które przechodzą w drodze na powierzchnię.

Łącznie jest tu 7 źródeł o temperaturze 38–47,5°C). Niektóre ze źródeł nazwane są, zgodnie z dawną trady-

cją, kolorami – zainteresowanie wzbudza Niebieska Łaźnia (Modrý Kúpeľ) z okrągłą kopułą z 1885 r.

Pobyty uzdrowiskowe i lecznicze można wykupić poprzez zarząd uzdrowiska. Do dyspozycji mamy miejsca o różnym standardzie w kilku dużych sanatoriach. Za pobyt z wyżywieniem i zabiegami zapłacimy w sezonie od 1020 Sk za osobę.

Miejsca, które warto zobaczyć

Dzielnica uzdrowiskowa zajmuje centralną część miasteczka przy północnym krańcu parku zdrojowego. Choć najstarsze budynki uzdrowiskowe w stylu klasycystycznym mają fundamenty pochodzące jeszcze z XVI w., to jednak najciekawszym obiektem jest dużo późniejsza **Niebieska Łaźnia**. Zbudowana w 1885 r. wieloboczna rotunda nakryta kopułą z lukarnami znajduje się po południowej stronie domu zdrojowego, na skraju parku.

Park, założony w 2. poł. XIX stulecia, ciągnie się wzdłuż rzeczki Teplica na przestrzeni niemal 2 km. Jest starannie utrzymywany, choć miejscami ma charakter nadrzecznego lasu łąkowego. Spacerując alejkami parkowymi wśród starych drzew, dojdziemy do włączonej do miasteczka wsi **Dolná Štubňa**. W środku cichej osady, założonej jeszcze w XIII w. i zasiedlonej niemieckimi kolonistami w następnym wieku, wznosi się niewielki wiejski **kościółek** z 1596 r. w stylu renesansowym, z elementami wyposażenia wewnątrz z XVII i XVIII w.

Do Turczańskich Cieplic włączono jeszcze dwie inne miejscowości – **Diviaky** i **Turczański Michał** (Turčiansky Michaľ). Obie znajdują się po północnej stronie miasteczka, po dwóch stronach głównej szosy do Martina. W **Diviakach**, wśród niewielkich domów w pobliżu stacji kolejowej, stoi pięknie odrestaurowany renesansowy **kasztel** z XVI w. Warto go obejrzeć ze względu na ciekawą, skomplikowaną bryłę w kształcie litery „U” z dwoma kwadratowymi wieżami od zachodu i maleńkimi, okrągłymi wykuszami krytymi szpiczastymi dachami od strony wschodniej. Cały obiekt przykrywają wysokie, gontowe dachy, a ponieważ mieści się tu obecnie luksusowy pensjonat, zwiedzanie obiektu jest niemożliwe. Drugi kasztel, a właściwie pałacyk w Diviakach nie miał już tyle szczęścia – niszczeje w szybkim tempie. Wzniesiony w stylu rokokowym w połowie XVIII w. i nieznacznie przebudowany w następnym stuleciu, zachował resztki dekoracji stiukowych na fasadzie.

Druga z miejscowości, **Turczański Michał**, pojawia się w źródłach historycznych po raz pierwszy 1264 r. Z tego okresu pochodzi wczesnogotycki **kościół św. Michała**, stojący w samym środku miejscowości wśród starych drzew. W XVII w. został przebudowany w stylu barokowym, mimo to zachował gotyckie sklepienie, portal i okna, a także późnogotycką chrzcielnicę. Ołtarze wewnątrz kościoła są renesansowe i barokowe.

Informacja turystyczna

W budynku Urzędu Miejskiego, na rogu ul. Partizan-skiej i SNP, mieści się mały punkt informacji turystycznej i kulturalnej – Kultúrna a informačná agentúra, tel.: (0-43) 4923229.

Dojazd, połączenia, orientacja

Turczańskie Cieplice są położone w południowej części Kotliny Turczańskiej – 30 km na południe od Martina. Główna szosa nr 65 z Martina na południe omija miasteczko od wschodu. Możemy tu także przyjechać krętą górską drogą nr 577 przez przełęcz Mały Šturec z Bańskiej Bystrzycy lub Donovałów (Donovaly) i Ružomberku.

Turczańskie Cieplice rozciągają się wzdłuż linii kolejowej – podobnie jak szosa, prowadzącej z północy na południe od Martina w kierunku doliny Hronu przez Kremnicę. Z głównej linii kolejowej z Żyliny do Popradu trzeba się przesiąść na stacji Vrútky. Można też dotrzeć pociągiem z Bańskiej Bystrzycy efektywną trasą z licznymi tunelami oraz (przesiadając się w niedalekiej stacji przesiadkowej Horná Štubňa) małymi spalinowymi wagonikami z Prievidzy.

Znacznie łatwiej do Turczańskich Cieplic podróżuje się autobusem – często i szybko przemieszczającym się na trasie z Martina. Podobnie ze znalezieniem połączenia z Bańskiej Bystrzycy nie powinniśmy mieć problemów.

Pociągi zatrzymują się na małej stacji po zachodniej stronie miasta, możemy stąd jechać do: Bańskiej Bystrzycy (5 dniennie), Vrútek (codziennie kilkanaście pociągów), Zwolenia (przez Kremnicę, 10 dniennie), Żyliny (4 dniennie) i do Pragi (przed południem ekspres, wieczorem pociąg przyspieszony). Ze stacji przesiadkowej w Hornej Štubni można jechać ponadto do Prievidzy (8 połączeń dziennie).

Niewielki dworzec autobusowy, a właściwie parking z wiatą dla podróżnych, jest zaraz obok głównej ulicy SNP, przy odchodzącej w stronę dworca kolejowego ul. Hajskej, niemal naprzeciwko wejścia na jedno z kąpielisk – stąd odjeżdżają głównie autobusy lokalne, dalekobieżne mają przystanek trochę dalej na Hajskej za skrzyżowaniem z SNP w stronę obwodnicy. Dostępne są połączenia m.in. z: Bańską Bystrzycą (7 w dni robocze, 4 w weekendy) Bratysławą (do 3 dniennie), Kláštorom pod Znievom (tylko 2 w dni powszednie), Lewicami (codziennie i 1 dodatkowy kurs w piątki), Martinem (dużo w dni powszednie od rana do wieczora częściej niż co godzinę, w weekend znacznie mniej),

Mošovcami (8 w dni powszednie i tylko 1 w weekendy), Nowymi Zamkami (codziennie), Preszowem (codziennie), Považską Bystricą (do 3 dniennie), Rajeckimi Cieplicami (codziennie), Slovenskim Pravnem (tylko w dni powszednie, 5 kursów), Trenczańskimi Cieplicami (tylko w dni powszednie), Turzovką (przez Čadce, do 3 dniennie), Zwoleniem (głównie przez Kremnicę, 5 dniennie), Žiarem nad Hronem (2 dniennie), Žyliną (do 11 dniennie). Możemy także pojechać do Ostrawy (codziennie) i Pragi (codziennie prócz soboty).

Orientacja w Turczańskich Cieplicach jest bardzo prosta – z południa na północ przez całe, wąskie i wydłużone miasteczko, prowadzi ul. SNP. Odchodzi od obwodnicy miasta w prawo zaraz za Diviakami, po czym, mijając niewielkie osiedle mieszkaniowe, dochodzi do najważniejszego skrzyżowania w mieście – z poprzeczną ul. Hąjską, prowadzącą od obwodnicy do dworca autobusowego, potem przez mostek na rzeczce Teplička, do skrzyżowania z ul. Kollárova. Ta ostatnia skręca pod kątem – przedłużenie Hajskej, jednak nazywana Kollárova, prowadzi wprost do stacji kolejowej, zaś w drugą stronę, w lewo do małego kąpieliska przy parku zdrojowym i dalej wzdłuż Teplički do sporego boiska piłkarskiego. Kawalek dalej na południe od skrzyżowania Hajskej z SNP, są po prawej stronie stare zabudowania uzdrowiska z Błękitną Łażnią, za nią zaś zaczyna się park zdrojowy, a po lewej wielkie sanatorium LD Veľká Fatra z główną recepcją uzdrowiska. Dalej ul. SNP biegnie wzdłuż parku zdrojowego i spokojnej dzielnicy willowej aż do południowych krańców miasteczka, do obwodnicy i mostu przez Tepličkę do włączającej administracyjnie do miasta wsi Dolná Štubňa.

Noclegi

W Diviakach przy obwodnicy, obok niewielkiego stadionu miejscowego klubu sportowego, jest niewielki, dość zaniedbany kemping **ATC TJ Dynamo** **A** z bungalowami. Recepcja mieści się w barze, gdzie wieczorami przy piwie i wódce siedzą mieszkańcy miasteczka.

Hotel Vyšehrad **A B C**, ul. Kollárova 601, to stary dom z dobrą restauracją na parterze i 58 miejscami w dość siemiężnych pokojach z łazienkami (lepsze na poddaszu). 1 osoba płaci 800 Sk za pokój, 2 osoby – 800 Sk, a pokój 5-osobowy kosztuje zaledwie 1600 SK. Dostawka jest po 200 Sk, śniadanie 100 Sk, obiad 150 Sk. Tel./faks: (0-43) 4922583, e-mail info@hotelvysehrad.sk; http://www.hotelvysehrad.sk.